

Η θεραπεία την ημέρα του Σαββάτου

Εδάφια κλειδιά:
«Και αποκριθείς [ο
Ιησούς] προς αυτούς
είπε· Τίνος υμών ο
όνος ή ο βους θέλει
πέσει εις φρέαρ, και
δεν θέλει ευθύς
ανασύρει αυτόν εν τη
ημέρα του
σαββάτου;»

— *Λουκάς 14:5*

Επιλεγμένα εδάφια:
Λουκάς 14:1-6

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΕΝ αρνήθηκε ποτέ μια πρόσκληση για να παρουσιάσει την Αλήθεια. Στα σημερινά Επιλεγμένα Εδάφια μας λένε ότι οι Φαρισαίοι «τον παρακολουθούσαν». (Λουκάς 14:1) Προφανώς ήλπιζαν να πιάσουν τον Κύριο να παραβιάζει μια από τις απαγορεύσεις του Νόμου, ειδικά αυτή της εργασίας το Σάββατο. Ο Νόμος έγραφε: «Η ημέρα όμως η εβδόμη είναι σάββατον Κυρίου του Θεού σου· μη κάμης εν ταύτη ουδέν έργον.» — Έξοδος. 20:10

Μέρος της απαίτησης του Νόμου ήταν να απαγορεύεται να μαζεύουν τα τρόφιμα και να τα παρασκευάζουν με άλλο τρόπο ειδικά το Σάββατο. Η αφήγηση της Αγίας Γραφής για τη συλλογή μάννας στην έρημο περιλάμβανε οδηγίες από τον Ιεχωβά ότι πρέπει να συγκεντρώνεται διπλή μερίδα την έκτη ημέρα της εβδομάδας. Κανένα μάννα δεν θα εμφανιζόταν την έβδομη ημέρα, γιατί επρόκειτο να είναι ημέρα ανάπαυσης του Σαββάτου. (Έξοδος 16:13-26) Επιπλέον, ο Νόμος

απαγόρευε ακόμη και το άναμμα φωτιάς στα σπίτια τους το Σάββατο. (Εξοδος 35:3) Ως εκ τούτου, οι Ισραηλίτες ετοίμαζαν διπλή μερίδα γευμάτων την έκτη ημέρα.

Επιστρέφοντας στο μάθημά μας, καθώς ο Ιησούς μπήκε στο σπίτι ενός από τους Φαρισαίους, εμφανίστηκε μπροστά του άνδρας με υδρωπικία, μια ανίατη ασθένεια εκείνη την εποχή. (Λουκάς 14:2) Δεν μας λένε αν οι Φαρισαίοι τοποθέτησαν τον άνδρα ενώπιον του Ιησού ή αν είχε μπει μόνος του σε αυτό το ημιδημόσιο γλέντι με την ελπίδα ότι ο Κύριος θα τον θεράπευε. Ωστόσο, εδώ στεκόταν άνδρας με μια απειλητική για τη ζωή ασθένεια. Θα θεράπευε ο Ιησούς το Σάββατο ή όχι;

Κατανοώντας ξεκάθαρα το κίνητρο των Φαρισαίων, ο Ιησούς τους αφόπλισε ρωτώντας: «Είναι τάχα συγκεχωρημένον να θεραπεύη τις εν τω σαββάτω;» (εδάφιο 3) Οι Εβραίοι θρησκευτικοί ηγέτες αναμενόταν να είναι σε θέση και πρόθυμοι να απαντήσουν σε τέτοιες ερωτήσεις που έθεταν ο λαός ανά πάσα στιγμή. Ωστόσο, παρουσία του μεγάλου Δασκάλου έμειναν σιωπηλοί, ανυπόμονοι να δουν ποια πορεία θα ακολουθήσει. Μη ακούγοντας καμία αντίρρηση για τη θεραπεία την ημέρα του Σαββάτου να αναφέρεται από τον Νόμο, ο Κύριός μας έκανε το θαύμα. «Και πιάσας ιάτρευσεν αυτόν και απέλυσε.» (εδάφιο 4) Το συμπέρασμα είναι ότι ίσως ο Ιησούς απλώς άγγιξε τον ταλαιπωρημένο, οπότε θα μπορούσε να είναι πιο φανερό ότι το θαύμα είχε θεϊκή δύναμη μέσω αυτού.

Ο Κύριός μας απάντησε με θαύμα στη δική του ερώτηση και έτσι απέδειξε ότι τίποτα στο Νόμο δεν απαγόρευε τη θεραπεία των ασθενών το Σάββατο. Στη συνέχεια δικαιολόγησε την πορεία του ενώπιον του πλήθους με την περαιτέρω ερώτησή του που βρέθηκε στα λόγια του Εδαφίου-Κλειδί μας. Οι Φαρισαίοι έμειναν και πάλι σιωπηλοί ενώπιον του Ιησού, γνωρίζοντας ότι όπου

εμπλέκονταν τα προσωπικά συμφέροντα και η περιουσία τους, θα αποφάσιζαν ότι δεν υπήρχε τίποτα στον Νόμο που να εμποδίζει την παροχή μιας τέτοιας βοήθειας το Σάββατο. Έτσι, ο Κύριός μας αφαίρεσε την ιδέα ότι η θεραπεία κάποιου το Σάββατο ήταν παραβίαση του Νόμου του Θεού.

Ο Ιησούς έτρεφε την δέουσα ευλάβεια και σεβασμό στο εβραϊκό Σάββατο. Ομοίως, ο εορτασμός μας της πρώτης ημέρας της εβδομάδας ως χριστιανικής ημέρας ανάπαυσης και λατρείας δεν πρέπει να γίνεται με τη σκέψη ότι είμαστε δεσμευμένοι σε αυτήν ως νόμο. Επιπλέον, ας αντιμετωπίσουμε με μεγάλη εκτίμηση το προνόμιο που έχουμε να μπορούμε να αφήσουμε πίσω μια μέρα -αναπαυόμενοι από αυτήν— τις υποθέσεις αυτής της ζωής, ώστε να επικεντρωθούμε στην ελπίδα να βοηθήσουμε να ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης στον επόμενο αιώνα. (Εβρ. 4:9-11· Γεν.22:18· Πράξεις 3:24,25) Πόσο συναρπαστικό να φανταστούμε την κατάρα της αμαρτίας και του θανάτου να αφαιρείται και να αντικαθίσταται από το θεραπευτικό άγγιγμα του Κυρίου μας. ■